

Powrót Króla

To już za nami – Kościół w Polsce w obecności władz państwowych przyjął wraz z narodem Jubileuszowy Akt Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana

To już za nami – Kościół w Polsce w obecności władz państwowych przyjął wraz z narodem Jubileuszowy Akt Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana. Stało się to w wyjątkowym momencie, gdy przeżywamy 1050-lecie Chrztu Polski a zarazem istnienia naszego państwa oraz w przededniu końca Świętego Roku Miłosierdzia. Patrząc na to wydarzenie nie można było się uchylić od robienia analogii ze starotestamentowymi scenami zawierania i potwierdzania przymierza. Trzeba to rzec otwarcie – to był akt intronizacji.

Wokół samej idei intronizacji narosło wiele niejasności i sporów, które często przesłaniały niezwykle ciekawe rozważania. Powstało wiele ruchów, które wychodziły od różnych źródeł legitymizujących zasadność intronizacji: czy to od encykliki *Quas Primas* Piusa XI czy to od objawień i misji S.B. Rozalii Celakówny, niestety niektóre nie uchroniły się przed dokonaniem schizmy – jak słynny swego czasu ruch zbudowany przez ks. Natanka. Sytuacja ta tym bardziej stanowiła dla Episkopatu wielką trudność, nie mówiąc już o wiernych, którzy na co dzień nie mają sposobności śledzenia niuansów i zawiłości tej sprawy.

Niemniej jednak sprawa pobudza do niezwykle ciekawej refleksji, która ogniskuje wokół zbiegu porządku politycznego i teologicznego. Akt ten przecież zdaje się uderzać w stanowiący fundament dzisiejszego świata zachodniego koncept rozgraniczenia sfery religijnej i państwowej, w takim oto rozumieniu, że pierwsza ma przynależeć jedynie do porządku prywatnego, druga zaś porządku publicznego. Tym samym idea intronizacji wprowadza na powrót ład religijny do centralnego punktu tożsamości i aksjologicznego namysłu wspólnoty politycznej. Już wspomniany wyżej Pius XI w encyklice *Ubi arcano* dobrze naświetla tendencję sekularyzacyjną: „*Gdy Boga i Jezusa Chrystusa usunięto z praw i z państw i gdy już nie od Boga, lecz od ludzi wywodzono początek władzy, stało się iż zburzone zostały fundamenty pod tąż władzą, gdyż usunięto główną przyczynę, dla czego jedni mają prawo rozkazywać, drudzy zaś mają obowiązek słuchać. Z tego powodu musiało być wstrząśnięte całe społeczeństwo ludzkie, gdyż brakło mu stałej i silnej podstawy*”. Niewątpliwie sekularyzacyjna tendencja chciałaby uczynić państwo jednym gwarantem obowiązującej aksjologii, co przy współczesnym relatywizmie ukazuje jego chwiejność i brak zakorzenienia w trwałym porządku.

Co więcej, społeczne panowanie Chrystusa wychodzi od idei królowania Jezusa zarówno w świecie ziemskim, jak i niebiańskim, gdyż sam zaznaczył po swoim zmartwychwstaniu: „dana mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi” (Mt 28). A zatem Jego panowanie rozciąga się zarówno nad porządkiem indywidualnym, rodzinnym, społecznym nie wykluczając państwowego, bowiem „państwo nie jest czym innym, jak zgodnym zrzeszeniem ludzi” (*Quas Primas*). Jak słusznie zauważył Benedykt XVI samo pojęcie Chrystus jest silnie związane z ideą królowania, ponieważ pochodzi od rytuału namaszczenia – messiah – to przecież pomazaniec Boga.

Nieco prowokacyjnie można by czynić analogie do czasów wolnej elekcji, gdy Rzeczpospolita obierała głowę państwa, Rzeczypospolitej. Nie bez przyczyny przywołuję ten akt, ponieważ intronizacja, która miała miejsce w Krakowie – posiadała wiele z cech zgromadzenia, które chce poddać się pod władzę monarszą, aby to król stanowił gwarancję i rękojmię trwałości porządku państwowego. A zatem być może poprzez ten akt duchowego zawierzenia na nowo jako wspólnota polityczna konstytuujemy w imię dobra wspólnego nowy porządek?

Czym zatem jest intronizacja? A może jest ona echem polskiego mesjanizmu? Czy nastąpił swoisty powrót króla? Numer, który oddajemy Państwu, stara się naświetlić i rozjaśnić tę ideę, która tak gwałtownie wkroczyła do sfery publicznej, a jednocześnie stanowi niezwykle przykład na trwałość w Polsce namysłu z dziedziny teologii politycznej.

Jan Czerniecki

(projekt okładki: Michał Strachowski)

Bp Roman Pindel: Oczekujemy na powrót Króla

Jubileuszowy Akt Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana

Komentarz Episkopatu do Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa za Króla i Pana

Bp Andrzej Czaja: Jesteśmy przedstawicielstwem Polskiego Narodu

Dr Paweł Rojek: Ruch intronizacji wypływa z samego wnętrza polskiej kultury

Ks. dr Tomasz Nawracała: Teologiczne aspekty uroczystości Jezusa Chrystusa, Króla wszechświata

Pius XI: O Królewskiej Godności Chrystusa

Dr Marcin Majewski: Sens Intronizacji Jezusa na króla Polski

Paweł Rzewuski: Intronizacja po polsku?

Ewa Wieczorek: O jakiej Intronizacji mówi Rozalia?

Barbara Pasternak: Dlaczego nie Intronizacja Serca Jezusa

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.**

NARODOWY
PROGRAM
ROZWOJU
CZYTELNICTWA

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

